מרכז אדמונד דה רוטשילד

מרכז אדמונד דה רוטשילד פועל לקידום וטיפוח אמנים.ות ומעצבים.ות בשנים הראשונות לאחר סיום לימודיהם.ן הגבוהים בתחומי האמנות והעיצוב בארץ. פעילות המרכז מתמקדת בהענקת כלים ופיתוח כישורים מקצועיים ליוצרים.ות בתחילת דרכם.ן.

يعمل مركز إدموند دي روتشيلد على رعاية الفنانين.ات والمصممين.ات في السنوات الأولى بعد الانتهاء من دراساتهم العليا في مجالات الفن والتصميم. تتركز نشاطات المركز على توفير الأدوات للمبدعين.ات في بداية المسار

The Edmond de Rothschild Center works to promote and nurture artists and designers who are graduates of higher art and design studies in Israel during their initial years of activity. The Center's activity focuses on providing the artists with tools and developing their professional skills in the early stages of their careers.

שד' רוטשילד 104, תל אביב-יפו

104 Rothschild Blvd., Tel Aviv-Yafo

יחיד.ה ברוטשילד

חלל תצוגה לתערוכות יחיד שהוקם במיוחד עבור חברי וחברות רשת מרכז אדמונד דה רוטשילד.
מטרתו לעודד יצירה של פרויקטים חדשים או לממש הפקת עבודות קיימות בליווי אוצרותי ובתהליכי חשיבה ופיתוח משותפים. בכל שנה יציגו שלוש תערוכות יחיד של חברי.ות הרשת תחת תמה מרכזית אחת.

معرض فرديّ.ة في روتشيلد

حيّز لمعارض فرديّة أقيم خصيصًا لخرّيجي وخرّيجات أعضاء وعضوات شبكة إدموند دي روتشيلد.
يهدف إلى التشجيع على تطوير مشاريع جديدة أو تنفيذ مشاريع قائمة مع مرافقة مهنيّة، وفي سيرورات تفكير وتطوير مشتركة. ستنظم سنويًا ثلاثة معارض فرديّة لأعضاء وعضوات الشّبكة، والتي تتناول موضوعًا مركزيًا واحدًا.

Solo at Rothschild

A space for solo exhibitions created especially for members of the Edmond de Rothschild Center network. Its purpose is to foster the creation of new projects and facilitate the production of existing works, providing curatorial support and collaborative thinking and development processes.
Every year, three solo exhibitions of network members will be selected under a central theme.

מרכז אדמונד דה רוטשילד
Edmond de Rothschild Center
مركز ادموند دي روتشيلد

דטרמיניזם

3 תערוכות יחיד.ה ברוטשילד: **יובל נאור, דניאל נחום ודור בר־שלמה**
אוצרות: עדי יניב, מורן סולמירסקי־נועם ורותם קפלן

שלושת היוצרים המציגים בשלוש תערוכות הטרילוגיה בחרו לעסוק בחקירה ובהתבוננות במושג "דטרמיניזם" (בעברית: כָּרְחָנוּת; השקפה פילוסופית שלפיה כל מאורע בעולם, פעולות, החלטות או מחשבות אנושיות נקבעים באופן בלעדי על ידי אירועים קודמים).
יובל נאור עוסק במוצא האדם מהקוף מבחינת המרחק או הקרבה של ההתנהגות האנושית להתנהלות חיה פראית, או שמא הוא תופס את האדם כחיה נאורה; דניאל נחום מציג את הכוח של הטכנולוגיה והשליטה שלה על כל פרט בחיים המודרניים מול הכמיהה לחופש; דור בר שלמה קושר יחד את חלקי הטרילוגיה ומחזיר את המבט ללידה, לנקודת הפתיחה של העולם. הוא בוחן מחדש את רגע הלידה ומציע לראות את רגעי היקיצה השגרתיים כמשוחררים מהכורח הדטרמיניסטי, רגעים שבהם אפשר ליצור "יש חדש תחת השמש". ואולי אין.

الحتميّة

ثلاثة معارض فرديّة في روتشيلد: **يوفال ناؤور، دانييل ناحوم ودور بار-شلومه**
أمينات المعرض: عادي يانيف، موران سولومرسكي وروتِم كابلان

الفنانون الثلاثة الذين يعرضون أعمالهم في ثلاثيّة المعارض هذه، اختاروا التركيز على تدارس وتأمّل مصطلح "الحتميّة" (وهو توجّه فلسفّي يقضي بأنّ أي حدث في العالم، وأي أفعال أو قرارات أو أفكار بشرية، تُحدّد حتمًا بناءً على أحداث سابقة).
يتناول يوفال ناؤور فكرة تطوّر الإنسان من قرد بواسطة الاختلاف والتشابه بين السلوك البشري وسلوك حيوان بريّ، أو أنّه يعتبر الإنسان حيوانًا متنورًا؛ يستعرض دانييل ناحوم قوة التكنولوجيا وتحكّمها بجميع تفاصيل الحياة العصرية، مقابل التّوق للحرية؛ يربط دور بار- شلومه بين عناصر هذه الثلاثية ويوجّه الأنظار إلى الولادة، إلى بداية العالم. يعيد تأمّل لحظة الولادة، ويقترح تحرير لحظات الصّحوة من أكبال الحتمية، وهي لحظات يمكننا فيها خلق "جديد تحت الشمس"، إن وُجدَ.

Determinism

Three solo exhibitions at the Edmond de Rothschild Center: **Yuval Naor, Daniel Nachum, and Dor Bar-Shlomo**
Curators: Adi Yaniv, Moran Solomarsky Noam, and Rotem Kaplan

The three artists whose works are presented in the trilogy's three exhibitions chose to engage in an investigation and observation of the concept of "determinism" (a philosophical view according to which every event, action, decision, or human thought in the world is exclusively determined by previous events).
Yuval Naor addresses the human origin in the ape, in terms of the distance or proximity of human behavior to that of a wild animal, or possibly humans as an enlightened animal; Daniel Nachum presents the power of technology and its control over every detail in modern life – against the longing for freedom; Dor Bar Shlomo ties the trilogy's parts together and returns the gaze to birth, to the world's starting point. Re-examining the moment of birth, he proposes to consider the routine waking moments as freed from deterministic imperative, moments in which it is possible to create "something new under the sun." Or

---

תערוכה ראשונה מתוך סדרת תערוכות יחיד בנושא דטרמיניזם

יובל נאור | קוף אנוכי
אוצרות: עדי יניב

פתיחה: 12.6 נעילה: 29.6 | אירוע פתיחה: 12.6

בתערוכה קוף אנוכי מבקש יובל נאור לבחון את הכוח שהוביל לפרקטיקה החברתית המַבְנֶה את היחסים בין אדם לאדם ובין האדם לטבע. כוח זה מושתת על ידע שהשתרש על יסוד המחקר שנעשה, שלדברי נאור, הוביל לנטייה הרווחת לראות באדם ממשיכו של השימפנזה. נאור מבקש לחזור לבסיס ולבדוק מדוע הנטייה היא לקשור את חיינו דווקא עם השימפנזים ־ האם זו הבחירה הנוחה לנו? האם היא מסיטה מאיתנו קצת מהאחריות לבחירות שלנו?
כחלק מהפרקטיקה האמנותית שלו נוהג נאור לאתגר את הטכנולוגיה דווקא ב"צד הפרימיטיבי" שלה ולהשתמש ביכולותיה על מנת לבחון את הדברים הפשוטים. כך גם הפעם, הוא נעזר בנפלאות הטכנולוגיה על מנת לחזור וללמוד את ראשית הדברים. הוא מנכס נקודת מוצא נבחרת, שבה הוא מתחקה אחר התנהגות הבונובו ומתנסה בה על אוואטאר בדמותו. זאת, כדי לנסות להבין מה היה קורה אילו קופי הבונובו היו המודל הנבחר: האם הכוח הפוליטי המניע אותנו כחברה היה אחר? האם בני האנוש היו מתנהגים זה לזה אחרת? האם חברת האדם הייתה מלאת חמלה ואמפתיה, מזדהה עם החלש, נמנעת ממלחמה, נשלטת בידי נשים ועושה בעיקר אהבה?

معرض أول من سلسلة
يوفال ناؤور | قرد أنا
أمينة المعرض: عادي ينيف

الافتتاح: 12.6 الإنهاء: 29.6 | البرنامج الافتتاحي: 12.6

في معرضه "قردٌ أنا"، يدعو يوفال ناؤور لتأمّل القوة المؤدية إلى الممارسات الاجتماعية التي تبني وتحدّد شكل العلاقة بين الإنسان وأخيه الإنسان، وبين الإنسان والطبيعة. تستند هذه القوى إلى معرفة راسخة قائم على بحث أجريَ في السابق، والذي يزعم ناؤور أنّه أدى إلى التوجّه السائد الذي يعتبر الإنسان استمرارية للشمبانزي. يدعو ناؤور العودة إلى الأسس وفحص السبب وراء الميل بربط حياتنا بالشمبانزي تحديدًا- هل لأنّ هذا الخيار هو الخيار المريح بالنسبة لنا؟ هل يساعدنا قليلًا على التنصّل من المسؤولية تجاه خياراتنا؟
في إطار ممارساته الفنية، يميل ناؤور لتحدي التكنولوجيا في "جانبها البدائي" تحديدًا، وتسخير قدراتها من أجل فحص وتدارس الأشياء البسيطة. وهذه المرة أيضًا، يستعين ناؤور بعجائب التكنولوجيا للعودة إلى الخلف وتدارس أصل الأشياء. يستملك نقطة انطلاق مختارة، يتتبع سلوك الشمبانزي القزم ويحاكيه بواسطة أفاتار على شاكلته، متسائلًا ماذا كان سيحدث لو اخترنا نموذج الشمبانزي القزم: هل القوة السياسية التي تسيّرنا كمجتمع كانت ستختلف؟ هل كان بنو البشر سيتصرفون مع بعضهم بعضًا بطريقة مختلفة؟ هل كان المجتمع البشري سيتسم بالرأفة والتعاطف، التماهي مع الضعيف، تجنب الحرب، ممارسة الحب أساسًا والخضوع لسلطة نسائية؟

The Solo at Rothschild Series on Determinism – First Exhibition
Yuval Naor | Selfish ape
Curator: Adi Yaniv

Opening: 12.6 Closing: 29.6

In this exhibition, Yuval Naor seeks to explore the force that led to the social practice that structures the relationships among humans and between humans and nature. This power is based on knowledge that is rooted in research, which according to Naor, has led to the widespread tendency to see human as the chimpanzee's descendant. Naor returns to the basics and checks why the tendency is to link our own lives specifically with the chimpanzees – is that the convenient choice for us? Does it take away some of our responsibility for the choices we make?
As part of his artistic practice, Naor chooses to challenge technology on its "primitive side," using its capabilities to examine the simple stuff. Here, he applies the wonders of technology in order to travel back and learn about beginnings. He appropriates a chosen point of departure, where he traces bonobo behavior and experiments with it using an avatar in his own image. He is attempting to understand what would have happened if the bonobo apes were the chosen model: Would the political power that drives us as a society be different? Would humans' mutual interactions be otherwise? Would human society be compassionate and empathetic, sympathizing with the weak, refraining from war, dominated by women, and mostly making love?

תערוכה שניה

דניאל נחום | מְמוּסָךְ (|)
אוצרות: מורן סולמירסקי-נועם

פתיחה: 6.7 נעילה: 27.6 | אירוע פתיחה: 6.7

אני בודד באי בודד, מחפש אחר תודעתי במרחב האחר, אוקיינוס של דימויים חדים נעים סביבי. מולי נמצא מסך ובו דיוקני, רגליי עומדות על חול ים. עיני פתוחה פעורה לרווחה אך מבטי אינו שלי, הוא מורכב מאלפי מבטים אחרים המסתכלים עבורי, הזמן מאבד משמעות והדימויים הם נצחיים. תודעתי אינה בלעדית או ילדית כשהייתה, היא מחורצת על ידי האחר.

פעולת ההיברידיזציה של דניאל נחום מציעה לצופה מרחב לא מיושב, המוצלב מיסודות תרבותיים וסביבתיים להם זקוק האדם להתקיים. סביבה הרמונית של התרחשות בה הוא מבטל את ההפרדה המסורתית בין החי והפיזי אל מול הדיגיטלי ומציע לנו יקום דינאמי חדש בו זליגה בין העולמות הכרחית להישרדות בגווניה השונים. התערוכה מעמידה את חווית הצפייה ככזו המתהפכת תמיד בין הצופה לנצפה תוך כדי דינמיקה של סמלים, תמונות ומידע המציף את החלל על ידי סינתזה בין אובייקטים המגיעים מעולמות הפיסול, ההדפס והוידאו והופכו למרחב–על ללא רצף או סדר הגיוני.

معرض ثاني من سلسلة
دانييل ناحوم | وحيد على جزيرة
أمينة المعرض: موران سولومرسكي

الافتتاح: 6.7 الإنهاء: 27.6 | البرنامج الافتتاحيّ: 6.7

أنا وحيد على جزيرة نائية، أبحث عن وعيي في حيز الآخر، بحر من الصور الحادة تدور حولي. توجد أمامي شاشة،
وعليها صورتي. تقف رجلاي على رمل البحر. عيني مفتوحة، تحدّق، ولكنّ النظرة ليست نظرتي، إنّها مكونة من آلاف
النظرات المصوبة نحوي. يفقد الوقت معناه، والصور أزلية. لم يعد وعيي حصريًا أو فطريًا، فقد اخترقه الآخر.
عملية التهجين لدى دانييل نوحام تيح للمشاهد حيزًا غير مأهول، تتقاطع فيه الأسس الثقافيّة والبيئيّة التي يحتاج إليها
الإنسان من أجل البقاء. محيط متجانس من الأحداث يُلغي فيها الفصل التقليدي بين الحيّ والجماد وبين الرقميّ، ويقدم لنا
كونًا جديدًا يكون فيه التمازج بين العوالم ضروريًا من أجل ضمان مختلف أشكال البقاء. تجربة المشاهدة في المعرض
تتأرجح كثيرًا بين المشاهِد والشيء المشاهَد، وذلك بواسطة رموز، صور ومعلومات تُغرق الحيز بتوليفة أجسام من عوالم
النحت، الطباعة والفيديو، وتحوّله إلى حيز متخيل بدون أي استمرارية أو ترتيب منطقي.

Second Exhibition
Daniel Nachum | Screened (|)
Curator: Moran Sulmirski Noam

Opening: 6.7 Closing: 27.7

Alone on a deserted island, I am searching for my consciousness in the space of the other, an ocean of sharp images moving around me. A screen showing my portrait in front of me. Sea sand at my feet. My eyes are open, wide open, but my gaze is not my own, it is composed of thousands of other gazes, looking for me. Time loses its meaning and the images are eternal. My consciousness is not exclusive or childlike as it had been, it has been perforated by the other.

Daniel Nachum act of hybridization offers the viewer an uninhabited space, crossed from cultural and environmental elements human require for their survival. A harmonious environment of occurrence in which he eliminates the traditional separation between the living and physical – and the digital, offering us a new dynamic universe in which a flow between the worlds is necessary for survival in its various forms. The experience of viewing the exhibition frequently alternates between the viewer and the viewed, through symbols, images, and information, which flooding the space with a synthesis of objects from the worlds of sculpture, print, and video, turning it into a super-space with no logical sequence or order.

תערוכה שלישית

דור בר–שלמה | יקיצה ראשונה
אוצרות: רותם קפלן

פתיחה: 3.8 נעילה: 24.8 | אירוע פתיחה: 3.8

כל בני האדם נולדו, מקצתם לאחר חבלי לידה דרמטיים ומקצתם פחות. ואולם למרות העובדה שהאדם אינו זוכר את לידתו, לכולם נשארו עקבות ורמזים מהלידה. בתערוכה יקיצה ראשונה מחבר דור בר שלמה בין רגעי הלידה שלו, שהוא משחזר מהדמיון ומסיפורים, לחייו בהווה. בעיניים של אדם בוגר הוא מתבונן בחוויית הלידה המורכבת שלו, שהייתה לידת ואקום, שבסופה הוא נפגש לראשונה עם העולם.
בתערוכה דור מציג עבודות אנימציה, הדפס וקולאז׳, המחברות יחד שרטוטים רפואיים מספרי אנטומיה, ראשי תינוקות קרים וכחולים, המייתמים את התינוק ומנתקים את היותו אדם, ודימויים של רחם כמעניקה חיים. דרך ניגודים אלו עולות שאלות על אמצעי הרפואה המודרנית, שמרחיקים את הלידה הטבעית והופכים אותה לפעולה מכנית וטכנולוגית. רגע היקיצה בתערוכה הוא מקום מפלט, מקום שבו אפשר להרכיב מחדש את זיכרונות הלידה כל יום מחדש, מקום שמאפשר לקבל החלטות חדשות ולבחון את הקודמות להן.

معرض ثالث من سلسلة
دور بار-شلومه | الصّحوة الأولى
أمينة المعرض: روتم كابلان

الافتتاح: 3.8 الإنهاء: 24.8 | البرنامج الافتتاحيّ: 3.8

جميع بني البشر يولدون، البعض في ظروف صعبة وآخرون في ظروف أقل صعوبة. ومع أنّ الإنسان لا يذكر ولادته، إلا أنّنا نبقى جميعًا مع آثار ورموز ترافقنا منذ الولادة. في معرض "الصّحوة الأولى"، يربط دور بن شلومه بين لحظات ولادته، والتي يعيد تصوّرها بواسطة الخيال والقصص، وحياته الحالية. ينظر بأعين شخص بالغ إلى تجربة ولادته المعقدة، حيث استُخدم جهاز شفط الجنين، وانتهت بالتقائه بهذا العالم لأول مرة.
يتكون العمل الفني الذي يقدّمه دور في المعرض من رسوم متحركة، مطبوعات وكولاج، والتي تكون معًا رسومات طبية من كتب علم التشريح، رؤوس أطفال باردة وزرقاء اللون تيتّم الطفل وتفصله عن إنسانية، وصورًا لرحم مانح للحياة. من خلال هذه الأضداد، يُطرح السؤال حول الوسائل الطبية الحديثة التي تهمّش الولادة الطبيعية وتجعل منها عملية آلية وتكنولوجية. لحظة الصّحوة في المعرض هي ملاذ، مكان يمكننا فيه إعادة تركيب ذكريات الولادة كل يوم، مكان يمكّننا من اتخاذ قرارات جديدة وتقييم القراءات السابقة.

Third Exhibition
Dor Bar Shlomo | Rude Awakening
Curator: Rotem Kaplan

Opening: 3.8 Closing: 24.8

All humans were born, some after dramatic birth pangs, others less so. However, despite the fact we do not remember our birth, we all carry traces and clues from the event. In the exhibition "Rude Awakening", Dor Bar Shlomo connects the moments of his own birth, which he recreates from his imagination and stories, and his life in the present. With the eyes of a mature person, he observes his complex birth experience, which was a vacuum-assisted delivery birth, at the end of which he met the world for the first time.
In the exhibition, Dor presents animation, print, and collage works, which combine medical drawings from anatomy books, cold and blue babies' heads that orphan the baby and disconnect it from its human existence, and images of a life-giving womb. These contrasts give rise to questions about the means of modern medicine, which distance natural childbirth and turn it into a mechanical and technological procedure. The awakening moment at the exhibition is a refuge, somewhere to reassemble the birth memories daily, a place that enables making new decisions and examining the previous ones.